

“ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਚਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਯਾਦਗਾਰ - ਮਹਾ - ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ”

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ, ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ, ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਦਾਤਾ, ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਅਤੀ ਸਨੇਹੀ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਮੀਪ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਲਣ ਹੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਲਣ, ਉਤਸਾਹ ਭਰਿਆ ਮਿਲਣ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਤਸਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਦਿਨ, ਹਰ ਘੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ, ਅਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਅਲੌਕਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਭਗਤੀ ਦੇ 63 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ! ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਇਹੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ - ਜੋ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਚੇਤਨ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੈ।

5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਕੀ-ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਬਣੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਪਣਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਜਨਮਪਤੀ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਹੀ ਗਾਯਨ ਪੂਜਨ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਓਰਿਜਨਲ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ ਜੋ ਵੀ ਟੱਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸ਼ਿਵ-ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਰੋਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਤਵਿਆ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਪਰ ਬੇਹੱਦ ਯੁਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਨ ਵੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ ਆਵਾਹਨ ਕਰਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਪਾ ਲੈਣਾ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ “ਆਓ” ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ “ਆ ਗਏ” ਮਿਲ ਗਏ। ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦਿਨ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਮਤਲਬ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਉਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਪਾਏਗਾ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਪਰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਣ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਅਤੇ ਉਨੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿੱਥੇ ਪਦਮ। ਪਦਮ ਵੀ ਲਾਸਟ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਦਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਣਗਿਣਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭੋਲੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਹੀ ਪਰ 21 ਜਨਮ, 21 ਪੀੜੀ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹੇਗੀ।

ਇੰਨੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦਾਤਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਭੋਲੇਨਾਥ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਨਾਲੇਜ਼ੁਲ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਭੋਲਾ ਬਣਦੇ ਹਨ...ਇਸ ਲਈ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭੋਲਾਨਾਥ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭੋਲਾਨਾਥ ਕਹਿੰਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਮੁੱਖ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਖਾਸ 4 ਸਬਜੈਕਟ ਹਨ ਉਹ ਚਾਰ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਵਸ ਤੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ? ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਉਤਸਵ ਦੇ ਦਿਨ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਅਤੇ ਬੁੰਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਾਦ ਮਤਲਬ ਯੋਗ ਦੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਯਾਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਬੁੰਦ - ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬੁੰਦਾਂ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬੁੰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਸੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਜਾ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਜਰੂਰ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਹ ਵਰਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਾਗਰਣ। ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣਾ, ਜਾਗਰਣ ਕਰਾਉਣਾ, ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਣਾ - ਇਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਗਰਣ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਸਬਜੈਕਟ ਆ ਗਏ ਨਾ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਭਗਤ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸੱਚੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ

ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਗੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਇਥੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਹਸੀ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਹ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਪਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸਮਰਪਣ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਣ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਲਾ-ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਕੀ ਚੁੱਕਿਆ? ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ-ਪਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਨੈਚਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਪ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ।

ਬਾਬਾ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਸੁਖ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਇਹ ਮੇਰਾਪਨ ਹੈ। ਤੇ ਮੇਰੇਪਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਂ-ਪਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ। ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਬਲੀ ਬਣਨਾ। ਤੇ ਇਹ ਸਮਾਪਣ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਗੱਲ ਦੀ ਆਫ਼ਰੀਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਵ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਹਨ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣ ਪਰ ਉਤਸਵ ਦੀ ਲਹਿਰ ਤਾਂ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਤਸਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਮੈਜ਼ੇਰਟੀ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਤੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰੋਗੇ? ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਹਿਨੇ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਰਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਮਧੂਬਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਗੇ ਜਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਰਹੋਗੇ! ਸਦਾ ਉਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਆ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੋਗੇ? ਉੱਤੇ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਉਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਛੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਟਕਣਾ ਹੈ। ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਕਰਨਾ, ਮਤਲਬ ਥੱਲੇ ਆਉਣਾ, ਪਰ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਉਪਰ ਮਤਲਬ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਰਮ ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਹੀ ਕਰਨਗੇ ਨਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬੋਲੋਗੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੋਲਣਗੇ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲਣਗੇ। ਤੇ ਕਰਮ ਸਧਾਰਨ ਹਨ, ਤਨ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸਦਾ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਤੇ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਝ ਹੀ ਸੋਚੋ ਕਿ ਨੀਂਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਤ੍ਰਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਵਤਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਹੈ ਅਵਤਰਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਧਾਰਣ ਕਰਮ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਭੋਜਣ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਦੇ, ਡਬਲ ਲਾਇਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ। ਤਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਚਾਲ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਅਵਤਰਨ ਦਿਵਸ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ”। ਜੇਕਰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਰਥ ਡੇ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਹੈਪੀ ਬਰਥ ਡੇ ਟੂ ਯੂ... ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈਪੀ ਬਰਥ ਡੇ ਟੂ ਯੂ। ਬਰਥ ਡੇ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨੱਚਦੇ, ਗਾਉਂਦੇ, ਪਲਦੇ, ਉਡਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਰ ਘੜੀ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਵਧਾਈਆਂ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਪਲਣਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਡੇਢ ਲੱਖ ਤਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣ ਇਸ ਲਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ - ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਜਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ-ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਕੇ ਥਮਾਓ ਤਾਂ ਸਹੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਪਾਓ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਕੀ ਅੱਗ ਕਿਉਂ

ਲੱਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਝ ਕੀਤਾ, ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪਾਓ। ਬਾਦ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕੀ ਹਾਂ ਅੱਗ ਲਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਣ ਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ, ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੀ ਵਧਾਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ, ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾ ਦੇਣਗੇ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਰਾਂਗ ਹਾਂ! ਤਾਂ ਕਹੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਈਟ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਸੰਟ ਜਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੀ ਡਾਕੂਰ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਹਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦੇਵੋ ਉਹ ਤਾਂ ਹਾਰਟਫੈਲ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਵਧਾਇਆ ਨਾਲ ਵੱਧਣ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਇਹ ਵਧਾਈਆਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਵਧਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਜ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਉਤਸਵ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵੱਡਾ ਦਿਲ ਹੈ। ਸਮਝਾ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਰਾਂਗ ਸਮਝਾਵੇਗੇ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਤੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਤੇ ਦੇਖੋ ਨਾ। ਉਹ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰੋ ਮਰ ਜਾਵੇ...। ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਵੇਖੋ, ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੇਖੋ। ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ, ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਰੋ ਉਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦਿਲ ਦਾ ਭਾਵ ਰਹਿਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦਾ ਭਾਵ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਵਧਾਈਆਂ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਵਧਾਈ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ... ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ - ਭਗਤ ਹਨ 'ਲੇਵਤਾ' ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਦੇਵਤਾ' ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਮਾਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਲਵੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵੋ। ਹਿੰਮਤ ਦੇਵੋ, ਉਮੰਗ ਦਵਾਓ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਓ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲ ਮਨਾਉਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮਨਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਰੋਜ਼ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਾ ਇਹ ਹੀ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਉਤਸਵ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦਿਵਸ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਸਟਰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਵ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੱਜ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਵਸ ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇਯੰਤੀ ਹੀਰੇ ਸਮਾਨ ਜੇਯੰਤੀ, ਸਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਤਾ ਭਵ ਕਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਕੇ ਆਡਰ ਕਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਜੂ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਡਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੀਆਂ। ਆਡਰ ਕਰੇ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਸਫਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਪਰ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਰਦੇ ਹੋ - ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਤਾਂ ਆਡਰ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸਲਈ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਤਾ ਬਣ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਡਰ ਦੇ ਵਿਚ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਭੈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਾਰੇ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਲਗਾਓ ।

*****

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵੀਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਰਾ ਭੈਣ ਸ਼ਾਮ 6:30 ਤੋਂ 7:30 ਵੱਜੇ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਪਨ ਦੇ ਸ੍ਰਮਾਨ ਵਿਚ ਸਥਿੱਤ ਹੋ, ਕਲਪ ਵਰਿਕਸ਼ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਪੂਰੇ ਵਰਿਕਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੋਗ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੀ ਦਿਵਯ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।